

M e t u l j č e k.

(Basen.)

Nad travnikom cvetnim ob reki šumeči
 Metuljček mlad leta
 Od cveta do cveta,
 In srka mēd sladki, duhteči.
 In krilca razgrinja
 In zopet zjedinja,
 Kot mavrica tam na obzoru,
 Kot biserna školjka ob morju
 Metuljček se naš izpreminja ...
 O lepi, o srečni metuljček ...
 Ah škoda, res škoda ga! Onkraj valov
 Po kamnati strugi šumečih
 Zagledal je drugih in lepših cvetov,
 Na pisani loki cvetečih.
 Ne more se revež premagati več,
 In krilci razpnē in odplöve
 Od kraja prelepega, rodnega preč
 Čez hitre, drveče valove.
 V poljane le gleda, ki vabijo ga,
 A mokri valovidrvijo,
 Drvijo, vjemó, ah, zagrabiyo ga ...
 Adijo, metuljček, adijo!
 Čemu si pač sreče v tujini iskal,
 Zakaj nisi raje v domovju ostal,
 V poljani ostal sredi zelenih trat ...
 Tako si pa vtonil tak lep in tak mlad ...

Siluška.

Z i d a r j i.

Deca nosi kamenje,
 Da postavi znamenje:
 Znamenje je božji hram:
 Zbira se k molitvi tam,
 In pošilja iz srca
 Svete misli do Boga!
 Kdor slušati noče,
 Kaznovan se joče!
 Kdor Bogu ne zida,
 Malo ga je prida!

Stradež njega kolje,
 Ne rodi mu polje!
 Ne rodi mu trta,
 Vsahne sadje vrta!
 Suša vzame grozdek,
 Dry ne dá mu gozdek!
 Vzame mu veselje,
 Trn na pot mu stelje!
 Prazen stog mu, sodec,
 Greh je trd povodec!

Vněslav.